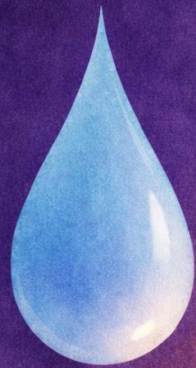

Gebedsdiensten in de 40-dagentijd

2: Wee-klagen

4 maart 2026

Medewerkers: Joke Baars, Piano en Liturgie

Nel Gallouh en Martje Postma, Liturgie

Welkom, *toelichting op weeklagen*

Aansteken van de kaars

Pianomuziek *Koraalbewerking van Psalm 42 ,
Schumann*

Lied 840

Lieve Heer, Gij zegt 'kom' en ik kom –
want mijn leven is onder de macht gesteld
van de Heer die mijn dagen en nachten telt
en de Heer zegt 'kom' en ik kom.

O mijn God, Gij zegt 'ga' en ik ga,
Gij zegt 'ga' en ik ga, Gij zegt 'ga' en ik ga, laat mij niet
alleen,
wees het woord in het vlees en de geest om mij heen,
wees de adem waaruit ik ontsta.

Want o Heer, ik zeg 'kom' en Gij komt,
ik zeg 'kom' en Gij komt en uw bloed wordt wijn
en uw lichaam brood voor wie hongerig zijn
en uw naam wordt een lied in mijn mond.

Lezing: *geïnspireerd op Jeremia 15*

KLACHT

Mijn God, mijn God, waarom ben ik geboren?
Ik doe het goede, maar ik sta alleen,
bespot en uitgekotst door iedereen,
omdat ik trouw ben en Uw woord laat horen.

Het maakt me ziek, mijn vele wonden stinken.
Mijn arme ziel wordt dag en nacht gekweld.
U hebt mij als een beek teleur gesteld
die droogviel, waar geen mens meer uit kan
drinken.

ANTWOORD

Besluit je om naar mij terug te keren,
dan neem ik je met open armen aan.
Verman je, ga weer op je benen staan.
Hoog tijd is het om weer te profeteren.

Breek niet voor de mensen, laat de mensen
breken
voor wat jij hun op Mijn gezag vertelt.
Ik maak je onverslaanbaar als een held
wanneer jij voluit in Mijn naam zult spreken.

Uit: Arie Maasland, Weerspiegeld

Psalm 42: 2, 7

Tranen heb ik onder 't klagen,
tot mijn spijs, dag en nacht
als mijn haters honend vragen:
“Waar is God, dien gij verwacht?”
Ik gedenk hoe ik vooraan
in de reien op mocht gaan,
om mijn dank Hem op te dragen
in zijn Huis op hoogtijdagen.

Hart, onrustig, vol van zorgen,
vleugellam geslagen ziel,
hoop op God en wees geborgen.
Hij verheft wie nederviel.
Eens verschijn ik voor den Heer,
vindt mijn ziel het danklied weer:
Hij, mijn God, Hij heeft mijn leven
altijd aan de dood ontheven.

Overdenking Psalm 13: 1, 5 en 6

Het begin van het wee-klagen
Hoe lang nog, HEER?
Zult U mij blijven vergeten?
Hoe lang verbergt U uw gezicht voor mij?

Hoe lang moet ik plannen maken in mijn ziel,
verdriet dragen in mijn hart, dag aan dag?

Hoe lang mag mijn vijand zich verheffen?

De eerste wending

Maar ik –

ik vertrouw op uw trouw.

Mijn hart zal zich verheugen in uw redding.

De tranen

De uitkomst

Ik zal zingen voor de HEER,

want Hij is mij goed geweest.

Lied 416

Ga met God en Hij zal met je zijn,

jou nabij op al je wegen

met Zijn raad en troost en zegen.

Ga met God en Hij zal met je zijn.

Ga met God en Hij zal met je zijn:

bij gevaar, in bange tijden,

over jou Zijn vleugels spreiden.

Ga met God en Hij zal met je zijn

Ga met God en Hij zal met je zijn:

in Zijn liefde je bewaren,

in de dood je leven sparen.

Ga met God en Hij zal met je zijn.

Ga met God en Hij zal met je zijn

tot wij weer elkaar ontmoeten,

in zijn naam elkaar begroeten.

Ga met God en Hij zal met je zijn.

5. Gebed van Wee-klagen

Heer onze God,

wij komen tot U met woorden die zwaar zijn.

Met vragen die blijven. Met verdriet dat niet zomaar
zwijgt.

Hoe lang nog, Heer?

Hoe lang zien wij onrecht en lijkt het alsof niemand
ingrijpt?

Wij klagen om de wereld waar oorlog niet verstomt,
waar mensen vluchten, waar macht wint van
waarheid.

Wij klagen om onze samenleving waar woorden
verharden,
waar mensen tegenover elkaar komen te staan,
waar eenzaamheid groeit in stilte.

Wij klagen om wat ons persoonlijk raakt:
ziekte die blijft, verlies dat niet slijt,
zorgen die ons wakker houden in de nacht.

(korte stilte)

Heer, wij brengen U onze tranen.
Niet als verwijt, maar als roep om Uw nabijheid.

Leer ons klagen zonder bitter te worden.
Leer ons roepen zonder te verstommen.
Bewaar ons hart voor hardheid.

En waar wij geen woorden meer vinden, daar zijt U de
God die hoort.

Laat Uw licht schijnen in wat donker is.
Laat Uw hoop groeien waar wij het niet meer zien.

Blijf bij ons, ook in het wee-klagen.

Door Jezus Christus, die zelf weende,
en ons voorgaat naar het licht.
Amen.

Doorgeven van het licht

*Ik zat naast hem.
Brood ging rond en wijn.
Iemand zei: 'Geef het licht eens door'.*

*Ik had het licht nog niet gezien.
Zocht, zag het nergens staan.*

Toen keek hij me aan.

Uit: Hein Stufkens, Geef het
licht eens door

Zegenbede: Psalm 90:8

Laat over ons uw vriend'lijkheid verschijnen,
laat als een morgenstond uw licht verschijnen,
en over onze kinderen doen stralen
de glans van uw majesteit, die wij loven.
Bevestig wat de hand heeft opgevat,
het werk van onze hand, bevestig dat.

